Nu kom det at mangle Noet Creng troe, og det blev
endnu ganske stille med de Indiske Øerne de Roser
i Tusinde hiin, og Øerne, og hvad dyr, ja ja
og saa saa vi ikke mere, vi saa blot Vinden
luftet op og nu vaagte og begyndte Folk og Sømen
allerne, se: 6 Canoter fulde sig, og i Forstod
Gud — Ak tænk: dette jeg den nærmeste Tegning saa for 40 aar siden tegnet

Der efter gik vi til Bords, hvor alt var nøiagtigt
og Sømandskab, gik saa gaar Kl. ni til Sen og dagen
at der var saa dansk Aben og Vrasten i Gjennem,
saa var Sindet og et ord, og skiønt der var
2 gior de store dog saa skiøt Sejlet med Lastninger
efter saa meget, saa for Størrelsen saa min Skude,
dog det sandt alt noget saa magelös Indigt, og
alle mand saa glade at vi snart glemte dette Skiær
og til sidst blev der dandset troe jeg, Thorvaldsen
har nogle Gange afsat, og sagde Damen gange saa
sandt aldrig sant noget saa kom det meget pludselig
og sent undrattet, saa begynde jeg blot over, ikke
at saa lidt noget Uden og, saa de saa at
det var blevet saa smukt nu sagde saa
nok sandt, noget Uden, —

Nu denne gang saa skor at ~~en~~ gjøre at Dagen kaldes
sandt de Ord saa saa de Canari til os for Julen
1841, og det blev det første, Thorvaldsen gjorde
i Rom, denne gang, det blev Spiritistet sel, som jeg
følger nu Tegning af, og derved blev lovet nu afskrift
til Jens af Jens der var Norsmanden
1842.
Nytaars Morgen kiørte vi til Aqua Acetosa, det var
det skiønne Sommervejr, og Thorvaldsen gik saa glad
og ~~glad~~ med sin Gamle Mutter arm, — Helt til Porten —

Ayaro Casita i denne Tid saa de Kvinder gjemt
dorgnid ogsaa ikke at faae Kaaret Overbeck
Carlon, saa saae de Kaaret [illegible] saa at han
dette Sinn, nemlig Christi gave loggalsa, der er dog
at og andet gik ikke hilde han andre labor
vogte saa, og skiønt jeg ikke saae got nok for
at tegne i Almindelighed, saa er dette saa stort
at det kan jeg nok see til, jeg længer gerne
ofter at tage det der paa, nu vilde jeg skrive paa
en Psalter at begynde, dog Thora: sætte sig der imod
Vi sagde saa, paa er det som jeg vilde blande
mig imod saa snart jeg kommer til Kjøbenhavn,
saa skal jeg giøre det, og Thora blev alt kjed
af han gik i Rauen, ogsaa skrigen og be-
dog der kommer og sat, og skrev nu altid imod
den staaer mod mig paa saa saae de sammen.
Jeg saae saa forvoldsa at faae Carsine til
Overbeck, som blev ungt saaret, ogsaa Anbefa
Dal dandse Middelen til dem jeg skal ikke om
alle de Katter, Kjendinger, Ballen, osv., som vi
skulde indbildende til, for Thorvaldsen, Grev Schack
osv. dog det var ikke ofte vi brugte os at dans
og de andre fulde
blive sinde, dog undelig var at Dal for Thorvald
saae skrive saae afstalt, med de: Becker de skulde
gaae sammen med Thora, og sig, for Bo Mester var
jeg, saa sin Child gaae under himmel Ringen, som
Jeanina og Christian saae de morsom sige, dog nu begyn
sig at føle mig vred, Balstaden var alt samme lagt
og de 2 unge Kjøer saae ikke ikke at gaae med Thora
allene, men nu kommer saae findes mig til sange
og forsikkre at skrive jeg ikke gaaer saa gaaer saae
ikke, dog mig var det meget ligt, men de 2 unge Kjøer
slodet for at blive bedrøvede, jeg raabte bagefter, der er
saa blive hjemme. De saae Selskabet saa
men nøt ind Naturen i Rom, dernæst Kjøer tegne
med for os, og Costa af Coar.
og de 2 Damer kom vare ikke kommen
at skulle forklare for, Hanne saae og Luber, og saae klædelig ud

mel den ikke mida noget af Togerfinde, og blev vred
vig selv, dock lod at laste og dock lod
at gaae, og skiönt jeg var grumlig matt trang
jeg sig da Brannen, og løb ud, ja dem
lod til at gaae paa Mark, og jeg da tænkte
jeg ofte forsögt for jammer og den sla
vin Kiön, skiont det varede længe, indtil
blev slisa syg og det meget almindelig, og idet ti
laae hi 4 paa hinanden, gik hun fortvilet, det
ind trak gik i Kamerabellen, Togen jeg gik
travlt, og kom ingang om Dagen den
vig inden for Dören, men sidsten i Haanden
og jeg afsted, i Cancelli, slisa blev da ligen
og da ligen, og jeg vel klarede for den
som var om jeg at jeg ikke kunde giöre
mere, mig jeg forbedt at vore for
sunde, sin Kanta sunde, og gik da taka
mig at det maatte giöre ondt vore, men sin
mokne jeg ikke mere af sunder om
bring sig, at jeg jeg gik da kunde begiben
og af dagen gik jeg til sunde, og forlod sund
ikke mere hagen natt, allen dag, ti skiont
jeg ikke kunde sold ud at vaage sulen, saa lod
jeg min Dag klatte ind til sunde og det varig
sunde, en sund dend, nu skrev jeg at jeg var
til Togen og Gud jeg indskrifte at jeg log en anden
da jeg lod til at vore alt for anstrengt at til at kunde
jeg ind til syn med min Datter dygtig om jeg
jeg ønskede ofte, jeg kom og blev syg, jeg
og Thord: lod den in gaaen, og vaagte mig til at
gik op, og lage en Togen til, og Cancelli dog jeg
vilde ikke og en klarede jeg, at jeg kunde vaage
jeg ha, da den kom ikke til kunde vore
den anden for ikke at jeg vore hinanden, ti
jeg Hand jeg mere skikkelig Togen
i stad de kom at skifte hinanden, jeg vore saa ofte
Palmestien

os for os — Kort nu voro vi alle glade för vårt
det gick langsam, og Elisa mosten sina öfter
sorde noget ondt under, saa voro vi om
bord, og togen sagde at vi maa vänta intet
sorde at betyda, blott maatte sin skaare,
og skönt sin skulde vänta ett saa maatte det
alt saamen vara med endast os, kort nu
begynte vi saa smaa at lage ons i ordning
og unn Mathilda, som ock sorde det ofta
jagat sin i Rom med os, var tillfället for
communionen så tillfort, som sorde nu mycket
mödosamt Rom, (om solskenet) og sor om
komma manga intet kunde vänta, men
sörsta vi og 5 Norsmännen af Hr sin sorsigt
saa att sin X. — singa, og sa sang vagn
godt, singa gav sin 2 £ mycket af Hors:
Stamtrigor, Josinan [illegible] til sin og at, vi
sin kosta som sin mest sakna gjorde det til os
sin sorta vi sin snäcka Norsmän X af kunde
og nu Mongo Malkan, Franska og Engelsk,
blandt andra sin, som sin X og var saa
snäck, saa man maatte tillstaan sin var det for
mycket, sin var arkitekt og tog til Petersborg for
att varsöga sin lycka, och skönt sin sang vid
saa kinder sin, så att vara a quatre singa
for sin, sin tyckte mycket lik, som vi saa
af Mme Hilberts Album;
Vi kom Hofton o til Byen og vi gjorde afskeds
visiter med dem, og saa kom Jemtar, som
besögte vi imellan om Aftonen; Thorvaldsen ma
aatte intet mer og andra studer, vi og [illegible] alt
var vi i gang sinna for os saker med sor redan
Kartin, og saa vilde sin selv blive sinna, og saa
kommer jag sallan ifrån at sorlara sin sat, vi det
öfrige kan sonatin dock ifrån til at sätta det igang
vi besökte ofta en Engelsk familie som vara sinnisk